

ПОРУКА О ПОЧЕТКУ СВЕТОГ И ЧАСНОГ ПОСТА 2019

Свештенству, монаштву и верницима наше богоспасаване Епархије

Започињући наше духовно великопосно путовање, осврћемо се у овај дан Господњи на појам праштања. Опроштај је заиста „пробој“ Царства Небеског у овај пали свет. Црква нам даје Часни пост као дар како би нашли своју истинску обнову у Христу. Јер, једино покајано срце је на путу повратка јединства и љубави.

Као што из црквене свештене химнографије учимо, плодови подвига као што су: пост, уздржање, штедљивост, обуздавање личних жеља, умножавање молитве, милостиња и исповест – јесу од суштинског значаја за период Часног поста. То је основни предуслов за нашу евхаристијску заједницу са Богом, за покрет љубави, поновно уједењење и складност са другима. Као што Крсна жртва црпи своје значење из Васкрсења, тако и наши великопосни подвизи налазе своје испуњење у Св. Причешћу.

Ипак, многи људи данас поистовећују пост само са одређеном храном која је дозвољена за употребу и другом која то није. Нажалост, овакво гледиште укида друге важне постове у предању наше вере а који указују на веома креативну природу хришћанског поста. У нашем предању налазимо четири врсте поста: потпуно уздржавање од хране, уздржање од хране до раних поподневних сати, штедети на оброцима у сврху милостиње и уздржање не од хране него од омиљених активности. Оно што је важно јесте *разлог* поста, не дужина трајања, која је у директној зависности од самог разлога. Такође, стварно значење поста се не налази у *врсти хране*, него у *уздржању*. Нажалост, врло често сусрећемо људе који се хране укусном и луксузном храном која не садржи забрањене мрсне састојке, формално испуњавајући на тај начин заповест о посту. Са оваквом праксом, богатим хришћанима је омогућено да буду идентификовани као добри, зато што могу месецима *постити* хранећи се разноврсним скупоценим специјалитетима, док сиромашни хришћани то нису јер не могу себи приуштити скупоцену исхрану.

Још једну тешкоћу у правилном разумевању поста налазимо у оним људима који се изјашњавају као вегетаријанци и вегани. Шта Црква може прописати оваквим многобројним људима који иначе никада не једу месо? Према црквеним правилима о посту ти људи већ посте непрестано. Према томе, наше садашње разумевање поста их лишава могућности да се с времена на време укључе у овај уобичајени позив Цркве на пост, зато што их Црква већ

доживљава као оне који посте, односно који се стално уздржавају од одређене хране.

Стога, позивајући вас из нашег владичанског трона у „отворену арену врлина“, желим да вас подстакнем да у току овог поста упражњавате врлину *добродушности у делима милосрђа*. Ово је могућност која нам се пружа да се са оном истом љубављу Христовом обратимо другима на један конкретан начин у делима милосрђа према сиромашнима и потребитима. На тај начин, истински пост ће постати супротност *плеонексији* (похлепи, среброљубљу), тј. једном нехуманом приступу који води савремену светску заједницу у својеврсну духовну кризу.

Нека благодат Божија буде са вама у време овог празничног периода.

Дано о Недељи Праштања, 10. марта 2019. године у Алхамбри, Калифорнија

С благословом и љубављу у Христу,

Епископ Максим